

अपि च ।

“सिन्धुकः स्मृतिदस्तिकः कषायः कटुको लघुः केश्यो नेत्रहितो हन्ति शूलशोथाममारुतान् ॥ कृमिकुष्टारुचिस्त्रैषणान् नौलापि तद्विधा । सिन्धुवारदलं तत्तु वातस्त्रैषणहरं लघु ॥”

इति भावप्रकाशः ॥*॥

“स्यन्दं वारयति सिन्दुवारः षण् निपातनात् जिः अत उच्च । सिन्दुकसिन्दुवारी दन्त्यसादी तवर्ग- छतीयवन्ताविति बहवः । केचित्तु सिन्धुं समुद्र- मपि वारयति शोषयति तौक्ष्ण्यसत्वेन कफघ्न- त्वात् सिन्धुवारः सिन्धुकसिन्धुवारी तवर्गचतुर्थ- वन्तावित्याहुः ।” इति भरतः ॥

सिन्दूरं, क्ली, (स्यन्दते इति स्यन्दू ङ- ञरणे + “स्यन्देः सम्प्रसारणञ्च ।” उणा० १।६६। इति करन् । सम्प्रसारणञ्च ।) रक्तवर्णचूर्ण- विशेषः । सिन्दूर इति भाषा । तत्पर्यायः । नागसन्धुवम् २ । इत्यमरः । २।६।१०५ ॥ नागरैणुः ३ रक्तम् ४ सौमन्तकम् ५ नागजम् ६ नागगर्भम् ७ शोणम् ८ वीररजः ९ गणेश- भूषणम् १० सन्धारागम् ११ शृङ्गारकम् १२ सौभाग्यम् १३ अरुणम् १४ मङ्गलम् १५ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । व्रणविरोपणत्वम् । कुष्ठान्ध्रमकण्डूतिविसर्पशम- नत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥*॥ अपि च ।

“सिन्दूरं रक्तैरगुञ्ज नागगर्भञ्च सीसजम् । सीसोपधातुः सिन्दूरं गुणैस्तत् सीसवन्मतम् ॥ संयोगजप्रभावेण तस्याप्यन्ये गुणाः स्मृताः । सिन्दूरसुष्णं वीसर्पकुष्ठकण्डूविषापहम् । भन्नसन्धानजननं व्रणशोधनरोहणम् ॥” *॥ सिन्दूरस्य शोधनमाह ।

“दुग्धान्द्योगतस्तस्य विशुद्धिर्गदिता बुधैः ।” इति भावप्रकाशः ॥*॥

सिन्दूरदानमन्त्रो यथा,—

“सिन्दूरञ्च वरं रम्यं भाले शोभाविवर्द्धनम् । पूरणं भूषणानाञ्च सिन्दूरं प्रतिगृह्णाताम् ॥” इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे २१ अध्यायः ॥*॥ तस्य धारणात् पत्युरायुर्वृद्धिर्भवति । यथा,— “हरिद्रां कुङ्कुमञ्चैव सिन्दूरं कज्जलं तथा । कार्पासकञ्च ताम्बूलं माङ्गल्याभरणं शुभम् ॥ केशसंस्कारकवरीकरकर्णविभूषणम् । भर्तुरायुष्यमिच्छन्ती दूरयेन्न प्रतिव्रता ॥” इति काशेखण्डे ४ अध्यायः ॥

सिन्दूरः, पुं, (स्यन्दते इति । करन् ।) वृक्ष- विशेषः । इति मेदिनी ॥

सिन्दूरकारणं, क्ली, (सिन्दूरस्य कारणमिति ।) सीसकम् । इति हेमचन्द्रः ॥

सिन्दूरतिलकः, पुं, (सिन्दूरस्यैव तिलको यस्य ।) हस्ती । इति मेदिनी ॥

सिन्दूरतिलका, स्त्री, (सिन्दूरस्य तिलको यस्याः ।) साधवा नारी । इति मेदिनी ॥

सिन्दूरपुष्पी, स्त्री, (सिन्दूरवत् रक्तवर्णं पुष्पं यस्याः ।) पाककर्णेनि ङीष् ।) पुष्पवृक्षविशेषः ।

तत्पर्यायः । सिन्दूरी २ वीरपुष्पी ३ वृषपुष्पी ४ करच्छदा ५ शोणपुष्पी ६ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कषायत्वम् । श्लेष्मवात- शिरोऽतिभूतनाशित्वम् । - चण्डोऽप्रियत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिन्दूरी, स्त्री, (सिन्दूरं तद्वर्णोऽस्या अस्तीति अच् ।) गौरादित्वात् ङीष् ।) रोचनी । रक्त- चेलिका । धातकी । इति मेदिनी ॥

सिन्धुः, पुं, (स्यन्दते इति । स्यन्दू प्रसवणे + “स्यन्देः सम्प्रसारणं धञ्च ।” उणा० १।१२। इतिः उः । धकारादेशः सम्प्रसारणञ्च ।) समुद्रः । इत्यमरः । १।१०।११ ॥ यथा, भागवते । २।११।३१ ।

तावन्निभुवनं सद्यः कल्पान्ते धितसिन्धुवः । प्रावयन्त्युल्काटोपचण्डवातिरितोन्मयः ॥” वमथुः । देशविशेषः । (यथा, रघुः । १५। ८७ ।

“युधाजितस्य सन्देशात् स देशं सिन्धुनामकम् । ददौ दत्तप्रभावाय भरताय भूतप्रजः ॥” नदविशेषः । इति मेदिनी ॥ इन्दस् इति ख्यातः । (यथा, रघुः । ४।६७ ।

“विनीताध्वयमास्तस्य सिन्धु तौरविचेष्टनैः । दुधुवर्वाजिनः स्कन्धान् लग्नकुङ्कुमकेशरान् ॥” गजमदः । इति हेमचन्द्रः । सिन्धुवारवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ श्वेतटङ्गणम् । इति राज- निर्घण्टः ॥ रागविशेषः । स च मालकौशराग- पुत्रः । यथा,—

“माधवः शोभनः सिन्धुर्माकमेवाडुकुन्तलाः । कलिङ्गः सोमसंयुक्तः कौशिकस्य सुता इमे ॥” इति सङ्गीतसिन्धुः ॥

सिन्धुः, क्ली, (स्यन्दते इति । स्यन्द + उः । सम्प्र- सारणम् । दस्य धञ्च ।) नदी । इति मेदिनी ॥ (यथा, मुण्डकोपनिषदि । २।१।६ ।

“अतः समुद्रा गिरयश्च सर्व- ऽस्मात् स्यन्दन्ते सिन्धवः सर्वा रूपाः । अतश्च सर्वा शोषयथो रसश्च येनैष भूतेस्तिष्ठते ह्यन्तरात्मा ॥” नदीविशेषः । तज्जलगुणाः । यथा,—

“अतद्रोर्विपाशायुजः सिन्धु नद्याः सुशीतं लघु स्वादु सर्वाभयघ्नम् । जलं निर्मूलं दीपनं पाचनञ्च प्रदत्ते बलं बुद्धिमेधायुषञ्च ॥” इति राजनिर्घण्टः ॥

सिन्धुकः, पुं, (सिन्धु रेव । स्वार्थे कन् ।) सिन्धु- वारवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (यथा, बृहत्- संहितायाम् । ५६ । ६ ।

“वैश्यानां जौवकखदिर- सिन्धु कस्यन्दनाश्च शुभफलदाः ॥”

सिन्धु कफः, पुं, (सिन्धुः कफ इव ।) समुद्रफेनः । इति शब्दरत्नावली ॥

सिन्धु करं, क्ली, (सिन्धु देशे कौशिके इति कृ + षप् ।) श्वेतटङ्गणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिन्धुखेलः, पुं, (सिन्धु तद्वर्णोऽपि खेलतीति । खेल + कः ।) सिन्धुदेशः । इति शब्दरत्ना- वली ॥

सिन्धुजं, क्ली, (सिन्धुर्जायते इति । जन + ङः ।) सैन्धवलवणम् । इत्यमरः । २।६।४२ ॥ (यथा, सञ्जते । ४।३७ ।

“वचापुष्करकुठैलामदनामरसिन्धुजैः ॥” समुद्रजाते, त्रि ॥ (यथा, महाभारते । ३। ७१।१४ ।

“शुभान् दशभिरावर्तैः सिन्धु जान् वातरंइसः ॥” सिन्धुजन्म, [न्] क्ली, (सिन्धुर्जन्म उत्पत्तिर्यस्य ।) सैन्धवलवणम् । इति रत्नमाला ॥

सिन्धुजन्मा, [न्] पुं, (सिन्धुः चीरसमुद्रात् जन्म यस्य ।) चन्द्रः । इति जटाधरः ॥

सिन्धुजा, स्त्री, (सिन्धुर्जायते इति । जन + ङः ।) लक्ष्मीः । इति जटाधरः ॥

सिन्धुडा, स्त्री, मालवरागभास्या । यथा,— “धामुषी मालसी रामकिरी च सिन्धुडा तथा । अश्ववारी भैरवी च मालवस्य प्रिया इमाः ॥ इति सङ्गीतदासोदरः ॥

सिन्धु नन्दनः, पुं, (सिन्धुः चीरोदस्य नन्दनः ।) चन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सिन्धु नाथः, पुं, (सिन्धुनां नदीनां नाथः ।) समुद्रः । इति केचित् ॥ (यथा, भाषे । १४।६८ ।

“मत्कुणाविव पुरा परिप्लवी सिन्धु नाथशयने निषेदुषः । गच्छतः स मधुकैटभौ विभोः यंस्य नैद्रसुखविघ्नतां चणम् ॥”

सिन्धु पुत्रः, पुं, (सिन्धुः पुत्रः ।) मर्कटेन्दुः । इति । शब्दचन्द्रिका ॥ चन्द्रश्च ॥

सिन्धु पुष्पः, पुं, (सिन्धु पुष्पप्रति प्रकाशते इति । पुष्प फुल्लने + अच् ।) शङ्खः । इति शब्द- चन्द्रिका ॥

सिन्धु मन्थजं, क्ली, (सिन्धु मन्थ्यात् जायते इति । जन + ङः ।) सैन्धवलवणम् । इति रत्नमाला ॥

सिन्धु रः, पुं, (सिन्धु मदं राति ददातीति । रा + कः ।) हस्ती । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । १६८ ।

“गतिगञ्जितवरयुवतिः करी कपोली करोतु मदमसिनी ।

मुखबन्धमात्रसिन्धुर लम्बोदर किं मदं वहसि ॥” सिन्धु रक्षो, [न्] पुं, (सिन्धु रं हस्तिनं ह्येतीति । द्विष + णिनिः ।) सिंहः ॥

सिन्धु लवणं, क्ली, (सिन्धु जातं लवणम् ।) सैन्ध- वम् । इति रत्नमाला ॥

सिन्धु वारः, पुं, (सिन्धु मपि वृणोति गत्येति ॥ वृ + षण् ।) ह्योत्तमः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(सिन्धु मदजलयपि वारयति तिरस्करोति तित्तरसेन । वृ + षिच् + षण् ।) सिन्धु वार- वृक्षः । इत्यमरः । २।४।६८ ॥ यथा,—

“विषुन्धकः सिन्धु वारः सिन्धुकं सुरसोऽपि च । तथेन्द्रसुरसस्विन्द्रसुरिसः सिन्धु वारितः ।